

פקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976 *

פרק א': פרשנות

1. בפקודה זו –

"דיפלומה" – לרבות כל תואר, תעודה, מעמד, הסמכה או כתב שניתנו מאת אוניברסיטה או גוף אחר, או מאת הממשל של ארץ או מקום או מאת אנשים הפועלים מכוחו;

"המנהל" – המנהל הכללי של משרד הבריאות, לרבות משנהו וכל נושא משרה במשרד הבריאות שהמנהל מינה אותו למלא תפקידים על פי פקודה זו;

"חולה" – לרבות כל הנזקק לרופא;

"מחלה מסכנת" – אחת מאלה:

(1) מחלת נפש;

(2) מחלה העשויה לסכן בריאות החולים שבטיפולו של רופא;

(3) מחלה או כושר לקוי העשויים לשלול מרופא את היכולת לעסוק ברפואה לחלוטין, זמנית או חלקית;

"עיסוק ברפואה" – בדיקת חולים ופצועים, אבחונם, ריפויים, מתן מרשם להם, פיקוח על נשים בזיקה להריון וללידה, או שירותים אחרים הניתנים בדרך כלל מידי רופא;

"השר" – שר הבריאות.

הגדרות

פרק ב': ייחוד העיסוק ברפואה

2. מי שיש לו רשיון או היתר זמני לפי פקודה זו, הוא רופא מורשה הרשאי לעסוק ברפואה.

3. (א) מי שאינו רופא מורשה לא יעסוק ברפואה ולא יתחזה, במפורש או מכללא, כעוסק ברפואה או כמוכן לעסוק בה.

(ב) האמור בסעיף זה אינו בא למנוע –

(1) רופא שיניים מורשה או רוקח בעל רשיון או מי שרשאי לעסוק במיילד-דות – מעסוק במקצועם לפי הפקודות החלות עליהם;

(2) אחות או אדם אחר – מסיעוד חולים;

(3) כל אדם – ממתן עצה או טיפול, באקראי ובלי שכר או גמול, או מעבודה תחת פיקוחו האישי הישיר של רופא מורשה.

4. (א) מי שנחקיימו בו כל אלה זכאי לקבל רשיון לעסוק ברפואה:

(1) הוא אדם הגון;

(2) הוא בעל השכלה רפואית;

(3) הוא אזרח ישראלי או בעל רשיון לישיבת קבע בישראל.

רופא מורשה

ייחוד העיסוק

הזכאים לקבל רשיון

* נקבע בוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום כ"ד בחשוון תשל"ז (17 בנובמבר 1976) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בתנ"ח 32, עמ' 653.
נוסח חדש זה בא במקום פקודת המתעסקים ברפואה, 1947: ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 262; ס"ח תשכ"ז, עמ' 78; תשל"א, עמ' 68; תש"ב, עמ' 104; תשל"ו, עמ' 160.

(ב) ואלה בעלי השכלה רפואית לענין סעיף קטן (א):

(1) מי שפקולטה או בית ספר לרפואה במוסד להשכלה גבוהה בישראל העניקו לו תואר המעיד על סיום חוק לימודיו כרופא, ובלבד שהמועצה להשכלה גבוהה הכירה באותו מוסד ובאותו תואר;

(2) מי שלמד רפואה באוניברסיטה או בבית ספר לרפואה בחוץ לארץ שהגה מנהל הכיר בהם, ניתנה לו דיפלומה שהמנהל הכיר בה וסיים תקופת התמחות שהמנהל הכיר במשכה ובתנאיה.

5. לא ישתמש אדם בכינוי "רופא", "עוסק ברפואה", "מנתח" או בכינוי דומה, במלים או באותיות, המרמז שיש לו כשירות ברפואה, אלא אם הוא רופא מורשה.

איסור העסקת אדם שאינו רופא מורשה

6. לא יעסיק אדם את מי שאינו רופא מורשה בפעולות שהן עיסוק ברפואה; אין בהוראה זאת כדי למנוע העסקתו של מתמחה ברשות המנהל ובתנאים שברשות.

העסקת אחיות, חובשים ועוזרים

7. רופא מורשה רשאי להעסיק, בפיקוחו האישי, אחיות, חובשים ועוזרים בקשר לעיסוקו המקצועי, אך לא יתיר למי שאינו רופא מורשה לטפל בחולה, להשגיח עליו או לנתחו, כשהענין דורש שיקול דעת או מיומנות מקצועיים של רופא.

בבית שכן טרחה

8. מי שאינו רופא מורשה לא יוכל להיפרע בבית משפט שכר טרחה או תשלום אחר בעד עבודה או שירות שעשה ושלפי פקודה זו היו צריכים להיעשות בידי רופא מורשה, והוא הדין בעד תרופה שרשם וסיפק.

איסור השימוש בכינוי שלא הורשה

9. רופא מורשה לא יטול לעצמו כינוי או הגדר המסתברים כרמז שיש לו מעמד או כשירות מקצועיים זולת אלה שיש לו למעשה ושפורטו בבקשה שהגיש לרשיון לעסוק ברפואה – או בבקשה אחרת אם רכש אותם לאחר מכן – ושהמנהל אישר אותם, ולא ישתמש בכינוי או הגדר כאמור בנוגע לעבודתו המקצועית או לחצרו ולא יציג אותם על חצרו; ואולם רשאי הוא להשתמש בכינוי "דוקטור".

איסור עיסוק אחר

10. רופא מורשה לא יעסוק בכל מלאכה אחרת, מסחר או עסק מסחרי.

איסור פרסום עצמו

11. (א) רופא מורשה לא יפרסם, בעתונות או בכל דרך אחרת, שהוא עוסק ברפואה, אולם רשאי הוא לקבוע הודעה לענין זה מחוץ לחדר עבודתו בצורה ובתוכן שייקבעו.

(ב) שינה רופא מורשה את מענו, רשאי הוא לקבוע מחוץ לחדרי עבודתו הקודמים, במשך תקופה שלא תעלה על שלושה חדשים, הודעה על מען חדרי עבודתו החדשים, כפי שייקבע, ולהודיע בכתב על מענו החדש לאנשים שכבר ביקשו את עצתו הרפואית.

איסור פרסום עבודתו

12. בכפוף לאמור בסעיף 11, רופא מורשה –

(1) לא יפרסם, במישרין או בעקיפין, את עיסוקו, כדי לרכוש חולים או להשיג לעצמו יתרון מקצועי;

(2) לא יזוהם ולא ירשה פרסומים המשבחים או מציינים את מיומנותו, ידיעותיו, שירותיו או כשירותיו המקצועיים או המזלזלים בשל זולתו, ולא ישלים עמם;

(3) לא יעסוק עם יזום פרסומים כאמור ולא יעבוד בשבילו;

(4) לא ינהל תעמולה לעצמו כדי להשיג חולים, לא יעסיק לשם כך סוכן או תועמלן, לא יעסוק עמם ולא יעבוד בשבילם.

13. לא ימסור אדם לפרסום – ולא יפרסם אדם ולא יגיה לפרסם בעתון או בכתב עת אחר שבשליטתו – הודעה בדבר סגולותיו, יכולתו או כשירותו של פלוני העוסק ברפואה או המתחזה כמי שיכול או מוכן לעסוק ברפואה, כדי להסב את תשומת לב הציבור לאותו פלוני או כדי להביע לו תודה על הטיפול, המסירות או המיומנות המקצועית שהראה או על כל תפקיד מקצועי שמילא.

14. פרסום מאמרים או עבודות שטיבם מדעי או מקצועי, בכתבי עת מדעיים או מקצועיים בלבד, לא יהיה עבירה לפי סעיפים 10 עד 13.

15. שום דבר האמור בפקודה זו לא יתיר לרופא מורשה לעסוק ברפואת שיניים שלא אגב טיפול רפואי.

16. רופא מורשה רשאי להחזיק ולהשתמש בסמים ובתרופות הנחוצים לטיפול בחולים בחצריו או לשימוש חירום, אך לא ינפק ולא יספק סמים או תרופות לחוליו לשימוש בבתייהם אלא לפי הוראות פקודת הרוקחים¹, והוא יהיה כפוף להוראות כל חיקוק בר-תוקף לענין החזקה ושימוש בסמים או רעלים.

17. השר רשאי, לאחר התייעצות בהסדרות הרפואית בישראל, לקבוע בתקנות תארי מומחה לענפי הרפואה השונים ואת התנאים לאישור התארים, ולחייב מבקש תואר מומחה לעמוד בבחינות לפי תכנית, בדרכים ובמועדים שנקבעו.

פרק ג': רישוי רופאים

18. (א) בקשה לרשיון לעסוק ברפואה תוגש למנהל.

(ב) היה המבקש בעל השכלה רפואית כאמור בסעיף 4 (ב) (1), ונוכח המנהל שנת-קיימו בו שאר התנאים שבסעיף 4 (א) – יתן לו המנהל רשיון.

(ג) היה המבקש בעל השכלה רפואית כאמור בסעיף 4 (ב) (2), ינהגו כך:

(1) שוכנע המנהל כי נתקיימו במבקש התנאים שבסעיף 4 (א), יתן לו רשיון, ואם היה סבור כי יש להתנות את מתן הרשיון בבחינות או בהתמחות, יעביר את הבקשה לחוות דעתה של הועדה המייעצת שהוקמה לפי סעיף 24;

(2) לא שוכנע המנהל כי נתקיימו במבקש התנאים שבסעיף 4 (א), יעביר את הבקשה לחוות דעתה של הועדה המייעצת כאמור;

(3) שוכנעה הועדה המייעצת כי נתקיימו במבקש התנאים שבסעיף 4 (א), תמליץ על מתן רשיון; לא שוכנעה – אם בשל עובדות הנוגעות למבקש שנבחרו לה ואם בשל עובדות כאמור שלא נבחרו להנחת דעתה – רשאית היא להמליץ על סירוב לבקשה, או להמליץ על התניית מתן הרשיון בעמידה בבחינות או בהתמחות;

(4) הבחינות או ההתמחות יהיו כפי שיוורה המנהל.

¹ חוקי אי, כרך ב', פרק ק"י, עמ' 1102.

19. (א) עד להשלמת הנוהל למתן רשיון רשאי המנהל לתת היתר זמני לעסוק ברפואה היתר זמני לתקופה שאינה עולה על שנה, ורשאי הוא לעשות כן אף בכל מקרה שהוא רואה צורך בכך.
(ב) המנהל רשאי, לפי שיקול דעתו, לחדש היתר זמני.
(ג) מי שיש לו היתר זמני יחזירו למנהל ביום פקיעת חקפו.
(ד) הוראות סעיפים 24 עד 29 ו-31 עד 40 לענין רשיונות יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על היתרים זמניים.
(ה) לענין סעיפים 9, 41, 45 עד 47, 49, 50 ו-55 דין היתר זמני כדין רשיון.
20. המנהל רשאי בכל עת לדרוש מרופא מורשה שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע, את הדיפלומה המעידה על לימודיו ברפואה.
21. על אף האמור בסעיפים 3, 4, 18 ו-19, רשאי השר לתת לרופא שיניים מורשה רשיון לעסוק באנסתזיה אם נתקיימו בו תנאים אלה:
(1) הוא למד רפואת שיניים חמש שנים אקדמאיות לפחות באוניברסיטה או בבית ספר לרפואת שיניים, שהשר הכיר בהם לענין פקודה זו, וקיבל דיפלומה שהשר הכיר בה לענין פקודה זו;
(2) אחרי קבלת הדיפלומה ברפואת שיניים גמר בהצלחה, להנחת דעתו של השר, חוק לימודים של שנה אחת לפחות באנסתזיולוגיה, במוסד או בשיעורים מיוחדים שהכיר בהם השר.
22. מי שניתן לו רשיון לעסוק באנסתזיה כאמור בסעיף 21 רשאי לעסוק באנסתזיה במוסד רפואי או ביחידה רפואית שבשירותם נמצא מומחה באנסתזיולוגיה כפי שנקבע בתקנות, באותם סוגי אנסתזיה שקבע לו המומחה; אולם רשאי הוא לעסוק גם בסוגי אנסתזיה אחרים בפיקוחו האישי של המומחה.
23. בכפוף לאמור בסעיף 22 ולענין עיסוקו באנסתזיה, דינו של מי שניתן לו רשיון לעסוק באנסתזיה כדין רופא מורשה.
24. (א) לענין מתן רשיונות לרופאים יקים השר ועדה של שלושה (להלן – הועדה המייעצת) שחבריה הם רופא בשירות משרד הבריאות ושני רופאים שלפחות אחד מהם הוא חבר של סגל ההוראה בבית ספר לרפואה בדרגת מרצה בכיר ומעלה; את שני הרופאים האלה ימנה השר מתוך רשימה שהגישה לו ההסתדרות הרפואית בישראל, ואם לא הגישה לו תוך חדשים מיום שקיבלה דרישה על כך – ימנה השר כפי שייראה לו.
(ב) השר ימנה את יושב ראש הועדה מכין חבריה.
(ג) לכל חבר של הועדה המייעצת ימנה השר ממלאי מקום בדרך ובתנאים שמינה את החבר.
(ד) השר יפרסם ברשומות הודעה על מינוי חברי הועדה וממלאי מקומם.
25. תקופת כהונתו של חבר הועדה המייעצת, למעט היושב ראש, תהא שלוש שנים מיום מינויו והוא יכול להתמנות מחדש, ובלבד שלא יכהן יותר משלוש תקופות כהונה רצופות; חבר הועדה שתקופת כהונתו תמה יוסיף לכהן עד למינוי חבר אחר במקומו.

בדיקת דיפלומות

רשיון לרופאי שיניים לעסוק באנסתזיה

תחום פעולותיו של בעל רשיון לעסוק באנסתזיה

דינו של בעל רשיון לעסוק באנסתזיה

ועדה מייעצת לענין רשיונות לרופאים

תקופת כהונתו של חבר הועדה

26. הועדה המייעצת תדון בכל ענין עד סיומו, בהרכב שהחלה בו, אולם ממלא מקום של חבר הועדה יבוא במקומו, לפי קביעת יושב-ראש הועדה –

(1) אם התפטר החבר או נפטר או נבצר ממנו למלא תפקידו;

(2) על פי בקשת חבר הועדה שנבצר ממנו למלא תפקידו זמנית או לגבי מבקש פלוני.

27. תוקף החלטותיה של הועדה המייעצת לא ייפגע מחמת שנתפנה מקומו של חבר הועדה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.

28. (א) הועדה המייעצת תחליט ברוב דעות של חבריה.

(ב) הועדה המייעצת תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו בפקודה זו או בתקנות לפיה.

29. (א) הועדה המייעצת רשאית להזמין מבקש רשיון להתייצב לפניה ולחקור אותו על לימודיו ברפואה ועיסוקיו בה.

(ב) קיבלה הועדה המייעצת מידע על לימודי המבקש ברפואה ועיסוקיו בה שלא מן המבקש עצמו, תינתן לו הזדמנות נאותה להביא את טענותיו לגבי אותו מידע.

30. (א) הנפגע מסירוב המנהל לתת לו רשיון לעסוק ברפואה רשאי לערער על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושה חודשים מהיום שבו קיבל הודעה על הסירוב.

(ב) ביקש אדם רשיון לעסוק ברפואה, ולא נתן לו המנהל רשיון תוך ששה חודשים מיום הבקשה, רשאי הוא לערער על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושת החודשים שלאחר תום ששת החודשים האמורים.

(ג) בערעור לפי סעיף זה רשאי בית המשפט העליון לתת הוראות בענין כפי שיראה לנכון, לריבות הוראות בדבר הוצאות הערעור, ואין אחרי החלטתו ולא כלום.

31. (א) לצורך בדיקת כשרו הנפשי או הגופני של מבקש רשיון לעסוק ברפואה או של רופא מורשה, במקרים הקבועים בסעיפים 32 ו-33, ימנה המנהל ועדה של שלושה רופאים (להלן – ועדה רפואית); המינוי יכול להיות כללי או למקרה מסויים; התעוררה שאלה של כושר גפשי, תהיה הועדה מורכבת משלושה רופאים פסיכיאטרים.

(ב) לצורך בדיקה כאמור תהיה לוועדה רפואית סמכות –

(1) להזמין אדם לבוא לפניה ולהעיד או להציג דבר;

(2) לחייב עד להעיד בשבועה או בהן צדק בהתאם להוראות לענין זה שבחק"נות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג–1963²;

(3) לבקש מבית משפט מחוזי שבתחום שיפוטו היא יושבת ליתן צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א–1971³;

(4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו מכוח סעיף זה כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

² ק"ת תשכ"ג, עמ' 1869.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

(ג) דרשה ועדה רפואית מאדם להעיד או להציג דבר וסירב לעשות כן, ללא צידוק המניח את דעת הועדה, רשאי בית משפט מחוזי שכתחום שיפוטו יושבת הועדה לצוות על פי בקשת המנהל או יושב ראש הועדה לכפות את הציות להוראות הועדה בדרך שתיראה לו, לרבות מעצרו של הסרבן.

(ד) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף זה.

(ה) הועדה תגיש למנהל את ממצאיה ומסקנותיה המנומקים.

בדיקה רפואית
למבקש רשיון 32. (א) היה למנהל חשש סביר כי מבקש רשיון לעסוק ברפואה סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש מהמבקש להתייצב לפני ועדה רפואית לשם בדיקה.

(ב) סירב המבקש לדרישת המנהל, לא יינתן לו רשיון כל עוד לא התייצב ונבדק.

בדיקה רפואית
לבעל רשיון 33. (א) ראה המנהל כי רופא מורשה סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש ממנו להתייצב לפני ועדה רפואית לשם בדיקה.

(ב) המועד להתייצבות לא יקדם למועד שנקבע להגשת ערעור לפי סעיף 39, אלא אם נוכח המנהל כי מחמת סכנה דחופה לציבור יש להקדים את מועד הבדיקה הרפואית.

(ג) לא התייצב הרופא במועד ובמקום שנקבעו לפי סעיף קטן (א), רשאי המנהל להתלות את רשיונו עד שייבדק.

(ד) המנהל רשאי לפרסם התליה כאמור בכל דרך שתיראה לו ואין חובה לפרסם את הדבר ברשומות.

קבלת ראייה 34. בטרם יחליט המנהל, לפי סעיפים 32 או 33, הכל לפי הענין, לדרוש מאדם המבקש רשיון לעסוק ברפואה או שהוא רופא מורשה שיתייצב לפני ועדה רפואית לפי סעיף 31 לשם בדיקה, רשאי המנהל –

(1) אם יש לו יסוד להניח כי מידע העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידיו של מוסד רפואי או רופא שטיפלו בו, לדרוש מהם שימסרו לו את המידע;

(2) אם יש לו יסוד להניח כי מסמך העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי אדם אחר, לדרוש ממנו שימסור לו את המסמך;

ומי שנדרש למסור מידע או מסמך לפי סעיף זה חייב לקיים את הדרישה.

התליית ביניים 35. (א) נוכח המנהל כי מחלה מסכנת של רופא מורשה גורמת לסכנה כה דחופה לציבור שאין לחכות לסיום ההליכים כועדה הרפואית או בערעור לפי סעיף 39, רשאי המנהל להתלות רשיונו של אותו רופא עד להחלטה הסופית לפי סעיף 37, אך לא יותר משלושה חדשים ובתנאי שהעביר את הענין לטיפוליה של הועדה הרפואית סמוך למתן החלטתו.

(ב) לא סיימה הועדה הרפואית את ההליכים עד תום תקופת ההתליה, רשאי המנהל בהסכמת הועדה להתלות את הרשיון לשלושה חדשים נוספים.

(ג) לא הסתיימו ההליכים עד תום התקופה השניה כאמור, רשאי המנהל בהסכמת הועדה, אם דחיפות ההתליה עומדת בעינה, להתלות את הרשיון לשלושה חדשים נוספים.

36. מי שהגיעה אליו על פי הוראות סעיפים 31 או 34, ידיעה בדבר מחלה, חייב לשמרה בסוד ולא לגלותה אלא במידה שיש בכך צורך לשם ביצוע הוראות הסעיפים האמורים, או אם הורשה לכך מאת בית המשפט, או מכוח חובה לענות על שאלות שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירה על ביצוע עבירות.

ביצוע החלטת ועדה רפואית

37. קבעה ועדה רפואית כי מבקש רשיון או רופא מורשה אינו מסוגל לעסוק ברפואה, לחלוטין או זמנית, מחמת מחלה מסכנת, או כי הוא מסוגל לעסוק ברפואה בהגבלות או בתנאים מסויימים, יסרב המנהל לתת לו רשיון, או יבטל את הרשיון או יתלה אותו, הכל לפי הענין, או יתן לו רשיון מיוחד בכפוף להוראות פקודה זו ולפי המלצות הועדה הרפואית.

דינו של רשיון מיוחד

38. רשיון מיוחד שניתן כאמור בסעיף 37 דינו, לגבי תחום העיסוק שנקבע בו, כדין רשיון לעסוק ברפואה; אולם מי שקיבל רשיון מיוחד כאמור לא יעסוק ברפואה אלא בפיקוחו של רופא מורשה.

ערעור לבית המשפט העליון

39. (א) המבקש רשיון לעסוק ברפואה או רופא מורשה הרואים עצמם נפגעים מדרישת המנהל להתייצב לפני ועדה רפואית, וכל אדם הרואה עצמו נפגע מסירובו של המנהל לתת רשיון, או מביטול הרשיון או מהתלייתו או ממתן רשיון מיוחד, לפי סעיפים 31 עד 37, רשאים לערער על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושים יום מהיום שבו נמסרה להם הודעה על דרישת המנהל או החלטתו.

(ב) על עילה לערעור כאמור בסעיף קטן (א) לא יחול סעיף 30.

ערעור אינו מעכב החלטה

40. החלטת המנהל לבטל רשיון או להתלותו או ליתן רשיון מיוחד תיכנס לתקפה מיד, ולא יהא בהגשת ערעור על החלטה כדי לעכב את ביצועה, אלא אם הורה בית המשפט העליון הוראה אחרת.

פרק ד': אמצעי משמעת

סמכויות השר

41. ראה השר, על יסוד קובלנה של המנהל או של אדם שנפגע, כי רופא מורשה עשה אחת מאלה, רשאי הוא, בצו חתום בידו, לבטל את הרשיון של הרופא או להורות שהרשיון יותלה לתקופה שקבע בצו, או לתת לרופא נזיפה או התראה:

(1) נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה;

(2) השיג את רשיונו במצג-שוא;

(3) גילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידיו כרופא מורשה;

(4) התמיד להפר הוראות פקודה זו;

(5) הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו;

(6) סירב ללא סיבה סבירה להציג לפני המנהל את הדיפלומה לאחר שנדרש

לכך לפי סעיף 20.

עזרה למי שאינו רופא מורשה

42. רופא מורשה העוזר למי שאינו רופא מורשה, במתן הרדמה או בדרך אחרת, לטפל באדם, להשגיח עליו או לנתחו, והענין דורש שיקול דעת או מיומנות מקצועיים של רופא, יראוהו כמי שנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה.

43. רופא מורשה אשר במזיד או ברשלנות חתם או נתן, בתוקף מקצועו, אישור, דין- וחשבון, הודעה או תעודה כיוצא באלה, והיא כוזבת, מטעה או בלתי הוגנת, יראהו כמי שנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה.
44. (א) לא יינתן צו לפי סעיף 41 אלא אם ניתנה לרופא הזדמנות להגיש הגנתו בכתב ולטעון טענותיו לפני ועדה שחבריה הם המנהל ואנשים אחרים שמינה, השר ובהם נציג היועץ המשפטי לממשלה.
- (ב) יראו כמתן הזדמנות לרופא להתגונן לפי סעיף קטן (א), אם שלושים יום לפחות לפני שניתן הצו הומצאה לו אישית, או הונחה כשבילו לפי מענו הידוע לאחרונה או נשלחה אליו לפי מענו זה בדואר רשום, הודעה על כוונה ליתן צו לפי סעיף 41.
- (ג) לועדה כאמור בסעיף קטן (א) יהיו הסמכויות הנתונות לועדה רפואית לפי סעיף 31 (ב), ולענין זה יהיה בית המשפט המחוזי רשאי ליתן צו כאמור בסעיף 31 (ג) לפי בקשת המנהל או יושב ראש הועדה.
- (ד) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף קטן (ג).
- (ה) הועדה תגיש דין וחשבון בכתב לשר הבריאות.
45. נוכח המנהל כי נפטר רופא מורשה, או ששוב אינו רשאי לשבת ישיבת קבע בישראל, רשאי הוא, בצו חתום בידו, לבטל רשיון שניתן לרופא לפי פקודה זו.
46. רשיון שניתן עליו צו ביטול או התליה ימסרנו בעל הרשיון, ואם נפטר – נציגו האישי החוקי, למנהל.
47. (א) הנפגע מצו לפי סעיפים 41 או 45 רשאי לערער עליו לפני בית המשפט העליון תוך שלושה חדשים מהיום שקיבל הודעה על מתן הצו.
- (ב) בערעור לפי סעיף זה רשאי בית המשפט העליון לתת הוראות בענין כפי שיראה לנכון, לרבות הוראות בדבר הוצאות הערעור, ואין אחרי החלטתו ולא כלום.
- פרק ה': עבירות, שפיטה ועונשין**
48. העובר על הוראות סעיף 3, דינו – מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות.
49. העובר על הוראות סעיפים 5 או 9, או משתמש בתואר מומחה לענף רפואי פלוני או בתואר דומה לו עד כדי להטעות, והוא אינו רופא מורשה, דינו – מאסר שלושה חדשים.
50. המשיג או מנסה להשיג לו או לזולתו רשיון לעסוק ברפואה או אישור תואר מומחה לפי פקודה זו, על ידי מצג או הצהרה שכוזב או שכמראה, בין בכתב ובין בעל פה, אשר הציג או הצהיר אותם או גרם להם, דינו – מאסר שלוש שנים, והוא הדין כמי שסייע לו.
51. רופא מורשה המעסיק אחות, חובש או עוזר שלא בהתאם לסעיף 7, דינו – קנס 2,000 לירות.

52. המונע או מפריע פקיד מוסמך מלהיכנס או לבדוק את מקום עבודתו של רופא מורשה או כל מקום שלפי החשד הוא מקום עבודה כאמור, דינו – קנס 2,000 לירות. הפרעה לבקורת
53. המעסיק בפעולה שהיא עיסוק ברפואה את מי שאינו רופא מורשה ושאינו סעיפים 57 או 59 חלים עליו, דינו – מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות. העסקה שלא כדין ברפואה
54. המפר כל הוראה של פקודה זו שלא נקבע לה עונש אחר, דינו – קנס 2,000 לירות. עבירות אחרות
55. בית המשפט המרשיע אדם על עבירה לפי פקודה זו רשאי, בנוסף להטלת עונש – (1) להמליץ על ביטול או התליה של רשיונו לעסוק ברפואה; (2) לצוות על חילוט החפצים שנעברה בהם העבירה שבה הורשע. סמכויות אנב
56. (א) הורשע רופא מורשה בכל עבירה שהיא, יודיע רשם בית המשפט על כך מיד למנהל ויעביר אליו העתק של כתב האישום והעתק של הכרעת הדין וגזר הדין, כשהם מאומתים בידו. הודעה על הרשעת רופא
- (ב) בבית משפט שאין בו רשם – תחול הוראת סעיף קטן (א) על השופט.
- (ג) שר המשפטים רשאי לתת הוראות בדבר פטור מתחולת סעיף זה.

פרק ו': הוראות כלליות

57. כל פקיד של משרד הבריאות הנדרש לעסוק ברפואה כדי לבצע תפקידו, וכל רופא אניה, תהיה להם במילוי תפקידם כל זכות אשר לרופאים מורשים. ממלאי תפקיד של רופא
58. המנהל או רופא לשכת בריאות שבתחומה נמצא, או יש חשד שנמצא, מקום עבודתו של רופא מורשה, רשאים בכל שעה סבירה להיכנס ולבדוק את המקום. בקורת
59. (א) המנהל רשאי לפטור מהוראה של פקודה זו את המנויים להלן: פטור
- (1) המועסקים כאחים או כאחיות או כעוזרים שהמנהל קבעם והסמיכם לאבחן ולרפא במצבים כפי שהורה או שהתיר, במרפאות או בסוגי מרפאות או בבתי חולים או בסוגי בתי חולים של משרד הבריאות או של מוסד שאישר המנהל;
- (2) מי שהמנהל אישר שהם תלמידי רפואה;
- (3) רופא ממדינת חוץ שבא לישראל כדי לבצע ניתוח מסויים או לשם התייעצות רפואית מסויימת.
- (ב) המנהל הכללי של משרד הבריאות יקבע בתקנות את הכשירויות הדרושות לבצע פעולות כאמור בסעיף קטן (א) (1); על יסוד תקנות אלה רשאי מנהל מרפאה או בית חולים להרשות בעלי כשירות כנקבע בתקנות לבצע פעולות כאמור.
- (ג) סעיף קטן (ב) לא יחול לגבי נסיבות שיש בהן פיקוח נפש ושהן הרשה המנהל הכללי לבצע פעולה כאמור בסעיף קטן (א) (1).

(ד) אם המנהל הכללי אינו רופא מורשה, יהיו תקנות לפי סעיף קטן (ב) ומתן רשות לפי סעיף קטן (ג) טעונים התייעצות עם יושב ראש המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית בישראל, ובהעדרה – עם מי שלדעת השר ממלא את תפקידה.

פרסום ברשומות 60. כל מי שניתן לו לפי פקודה זו רשיון או היתר זמני לעסוק ברפואה, או חודש היתרו הזמני, או בוטל או הותלה רשיונו או היתרו הזמני, יפורסמו שמו ומענו ברשומות.

תקנות 61. (א) באישור השר רשאי המנהל להתקין תקנות לענין –

- (1) קביעת הנהל והטפסים –
- (א) לבקשת רשיונות והיתרים לפי פקודה זו ולנתינתם;
- (ב) להודעה על מעניהם של רופאים מורשים;
- (ג) בדבר שינוי שמם של רופאים מורשים;
- (ד) בדבר רשיונות והיתרים שאבדו, החלפתם ותשלום אגרות בשל כך;
- (2) הסדרת השימוש בשם שבו ישתמש רופא מורשה בעיסוקו המקצועי ובהתכתבות עם משרד הבריאות;
- (3) קביעת האוניברסיטאות, בתי הספר והפקולטות לרפואה והדיפלומות המוכרים לענין פקודה זו;
- (4) קביעת הסמים והתרופות שרשאי רופא מורשה להחזיקם בחצריו, כמויו – תיהם ודרך שמירתם;
- (5) הרדמה, תחת פיקוח רפואי, בידי מי שאינו רופא מורשה;
- (6) הצורה והתוכן של הודעה שמותר לרופא מורשה לקבוע מחוץ לחדר עבודתו;
- (7) הצורה והתוכן של תעודה שרופא מורשה חייב או רשאי לתת בתוקף מקצועו;
- (8) הביצוע היעיל של מטרות פקודה זו והוראותיה דרך כלל.

(ב) המפר הוראה של תקנות שהותקנו לפי סעיף קטן (א), ולא נקבע בהן עונש אחר לאותה עבירה, דינו – קנס 1,000 לירות.

אגרות 62. (א) השר רשאי לקבוע, בצו באישור ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת, אגרות בעד רשיון או היתר זמני לעסוק ברפואה שישולמו עם נתינתם ועם חידושו של היתר זמני.

(ב) ניתן לאדם רשיון כאמור, ובתכוף לפני כן היה לו היתר זמני או היתרים זמניים רצופים, ינכו מאגרת הרשיון האגרות ששולמו בעד ההיתרים הזמניים.

(ג) השר רשאי, בהתייעצות עם שר האוצר, לקבוע אגרות בהינה לכחינות לפי סעיף 17.

חיים י' צדוק
שר המשפטים

לוח השוואה

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
(ה) 19,46	(5) 9	השם	1
47	(6) 9	1	2
16	10	3	3
5	(1) 11	21	א3
(ה) 19,9	(2) 11	22	ב3
17	א11	23	ג3
8	12	2	4
7	(1) 13	4	(2), (1) 5
42	(2) 13	18	(א2) - (ב2) 5
10	(1) 14	(א) - (ג) 19	(4) 5
11	(2) 14	24	א5
12	(3) 14	25	א5
13	(4) 14	26	א5
14	(5) 14	27	א5
15	15	28	א5
58	16	29	א5
43	17	31	א5
59	(4)-(1) 18	32	א5
57	(5) 18	33	א5
6	א18	34	א5
60	19	35	א5
48	(1) 20	36	א5
49	(2) 20	37	א5
(ה) 19,50	(3) 20	38	א5
51	(4) 20	39	א5, (א) (ב)
52	(5) 20	40	א5 (ג)
54	(6) 20	(ד) 19	א5
53	(א6) 20	30	8
(ה) 19,55	(7) 20	20	א8
56	21	(ה) 19,41	(1) 9
61	22	(א) 44	(1) 9 תנאי
62	א22	(ג) 44	(2) 9
הושמט	23	(ב) 44	(3) 9
		(ה) 19,45	(4) 9